

صندوق شاخصی چیست؟

صندوق سرمایه گذاری شاخصی، نوعی از [صندوق های سرمایه گذاری](#) است که الزاماً منابع خود را براساس الگوی تعیین شده برای یکی از شاخص های موجود در بازار، سرمایه گذاری می کند. این شاخص ها می توانند، شاخص کل، شاخص هموزن، شاخص ۳۰ شرکت بزرگ و ... باشند. هدف این نوع از صندوق ها ایجاد پرتفویی متشکل از دارایی های موجود در شاخص موردنظر می باشد. صندوق های شاخصی از فرضیه کارایی بازارها بهره می برند. در این فرضیه گفته می شود که تمام اطلاعات گذشته، حال و آینده در قیمت اوراق بهادار منعکس شده و افراد توانایی کسب بازدهی مازاد نسبت به بازار را ندارند. لازم به ذکر است که صندوق های شاخصی به صورت ETF قابلیت خرید و فروش دارند.

ترکیب پرتفوی صندوق های شاخصی

پرتفوی این صندوق ها براساس شاخص مدنظری که در امیڈنامہ و اساسنامہ صندوق مشخص شده، تشکیل می گردد. به طور مثال صندوق شاخصی را تصور کنید که هدف آن تشکیل پرتفویی از تمام سهام های موجود در بازار بورس می باشد تا بتواند بازدهی مطابق با بازدهی شاخص بورس کسب نماید.

مزایای صندوق های شاخصی

(۱) کسب بازدهی برابر و یا نزدیک به شاخص موردنظر

(۲) مناسب بازارهای کارا

صندوق شاخصی چیست؟

۳) مناسب برای افرادی که تخصص، تجربه و فرصت کافی ندارند

۴) معاف از مالیات

۵) خرید با حداقل سرمایه ۵۰۰,۰۰۰ تومان

ویژگی های صندوق های شاخصی چیست؟

در صورت تصمیم به ایجاد پرتفوی شاخصی به صورت فردی، شما ملزم به پیگیری مداوم و بهروزرسانی در مورد تغییرات وزن دارایی‌ها، ورود و خروج دارایی‌های جدید در شاخص، و همچنین هزینه‌های معاملاتی جهت بهینه‌سازی مستمر پرتفوی خود خواهید بود. این نیاز به مداومت و آگاهی مستمر از تغییرات بازار و متغیرهای مختلف ممکن است زمان‌بر و پیچیده باشد.

از سوی دیگر، با خرید واحدهای یک صندوق شاخصی، مسئولیت‌های مرتبط با مدیریت پرتفوی به عهده [مدیران صندوق](#) می‌باشد. این موارد شامل وزن‌دهی دارایی‌ها، مدیریت ورود و خروج دارایی‌ها در شاخص هدف و هزینه‌های معاملاتی است. این رویکرد باعث کاهش هزینه و صرفه‌جویی در زمان شما خواهد شد، زیرا این وظایف توسط مدیران صندوق حرفه‌ای انجام می‌شود. با انتخاب یک صندوق شاخصی، شما از تجربه و تخصص یک تیم حرفه‌ای در زمینه مدیریت سرمایه بهره‌مند خواهید شد.

تفاوت صندوق های شاخصی و سهامی

در صندوق‌های شاخصی، استراتژی سرمایه‌گذاری مستقیماً بر اساس شاخص مشخصی که در اساسنامه و امیدنامه صندوق ذکر شده، تنظیم می‌شود. این ساختار سرمایه‌گذاری به [مدیر صندوق](#) اجازه می‌دهد که تنها در دارایی‌های موجود در شاخص هدف سرمایه‌گذاری نماید. این رویکرد، از یک سو به سرمایه‌گذاران اطمینان می‌دهد که

صندوق شاخصی چیست؟

سرمایه‌گذاری‌ها به‌درستی با هدف اعلام شده در اساسنامه هماهنگ هستند و از سوی دیگر، به مدیران صندوق انعطاف لازم برای بهینه‌سازی پرتفوی در قالب شاخص مشخص را می‌دهد. در حالی که در صندوق های سهامی، مدیران صندوق براساس تحلیل و ارزیابی های خود از شرایط بازار، دست به انتخاب و تعیین وزن سهام های متفاوت در پرتفوی می‌نمایند.

ریسک صندوق شاخصی

ریسک بازار: صندوق‌های شاخصی به طور مستقیم تحت تأثیر نوسانات بازار قرار دارند. اگر شاخصی که صندوق دنبال می‌کند کاهش یابد، ارزش صندوق نیز کاهش می‌یابد.

ریسک انطباق: این ریسک به احتمال عدم توانایی صندوق در دستیابی دقیق به عملکرد شاخص مرجع اشاره دارد. این اختلاف ممکن است به دلیل هزینه‌ها، زمان‌بندی معاملات، و یا محدودیت‌های مربوط به نمونه‌برداری باشد.

ریسک هزینه: صندوق‌های شاخصی هزینه‌های مدیریتی دارند که می‌تواند بر بازده خالص سرمایه‌گذار تأثیر منفی بگذارد. اگرچه این هزینه‌ها معمولاً نسبت به صندوق‌های مدیریت فعال کمتر است، اما همچنان باید در نظر گرفته شوند.

ریسک تمرکز: برخی از صندوق‌های شاخصی ممکن است بیش از حد بر صنایع یا شرکت‌های خاصی تمرکز داشته باشند، که این امر می‌تواند آن‌ها را در برابر تغییرات در آن بخش‌های خاص آسیب‌پذیر کند.

سخن آخر

در این مقاله به بررسی صندوق های شاخصی پرداختیم. گفته شد که این نوع از صندوق ها برای افرادی که به دنبال کسب بازدهی شاخص به خصوصی را دارند مناسب می‌باشد. این نوع از صندوق ها هزینه های به نسبت کمتر در مدیریت پرتفوی به واسطه پیروی از استراتژی های منفعلانه دارند.